

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΚΕΠΠΑ) 2017/2315 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Δεκεμβρίου 2017

για τη θεσμοθέτηση μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας (PESCO) και την κατάρτιση του καταλόγου των συμμετεχόντων κρατών μελών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 46 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη το πρωτόκολλο αριθ. 10 σχετικά με τη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία που θεσπίζεται στο άρθρο 42 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση που επισυνάπτεται στην Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Υπατού Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας (Υπάτος Εκπρόσωπος),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 42 παράγραφος 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη που πληρούν υψηλότερα κριτήρια στρατιωτικών δυνατοτήτων και έχουν αναλάβει δεσμευτικότερες υποχρεώσεις μεταξύ τους στον τομέα αυτό, ενόψει των πλέον απαιτητικών αποστολών, θεσμοθετούν μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία (PESCO) στο πλαίσιο της Ένωσης.
- (2) Στις 13 Νοεμβρίου 2017, 23 κράτη μέλη [και στις 7 και 8 Δεκεμβρίου 2017 ακόμη δύο κράτη μέλη] γνωστοποίησαν από κοινού στο Συμβούλιο και τον Υπάτο Εκπρόσωπο, σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 1 της ΣΕΕ, ότι όλα τα εν λόγω κράτη μέλη επιθυμούν να συμμετάσχουν στην PESCO βάσει των δεσμευτικότερων υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει μεταξύ τους. Η γνωστοποίηση αυτή καθορίζει επίσης τις γενικές αρχές της PESCO. Στις 13 Νοεμβρίου 2017, το Συμβούλιο και ο Υπάτος Εκπρόσωπος έλαβαν κοινή γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 1 της ΣΕΕ από 23 κράτη μέλη και στις 7 Δεκεμβρίου 2017 από δύο ακόμη κράτη μέλη, σύμφωνα με την οποία όλα τα εν λόγω κράτη μέλη έχουν την πρόθεση να συμμετάσχουν στην PESCO εφόσον πληρούν τις προαναφερθείσες απαιτήσεις και έχουν προβεί σε δεσμευτικότερες υποχρεώσεις μεταξύ τους στον τομέα αυτό, όπως καθορίζονται στο Παράρτημα της παρούσας απόφασης και βάσει όλων των λοιπών στοιχείων της γνωστοποίησης, συμπεριλαμβανομένου του προοιμίου και των κατευθυντήριων αρχών της PESCO που καθορίζονται στο παράρτημα Ι της γνωστοποίησης, από την οποία εξακολουθούν να δεσμεύονται στο σύνολό της, και υπενθυμίζοντας το άρθρο 42 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 42 παράγραφος 7 ⁽¹⁾.
- (3) Οι δεσμευτικότερες υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης εξακολουθούν να είναι σύμφωνες με την εκπλήρωση των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 10 των Συνθηκών και των δεσμεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του εν λόγω πρωτοκόλλου.
- (4) Η απόφαση συμμετοχής κρατών μελών στην PESCO είναι εθελοντική και δεν επηρεάζει αφ' εαυτής την εθνική κυριαρχία ή τον ειδικό χαρακτήρα της πολιτικής αφάλειας και άμυνας ορισμένων κρατών μελών. Οι συνεισφορές των συμμετεχόντων κρατών μελών προκειμένου να πληρούν τις δεσμευτικότερες υποχρεώσεις στο πλαίσιο της PESCO θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις ισχύουσες συνταγματικές διατάξεις.
- (5) Στις δεσμευτικές υποχρεώσεις της PESCO συγκαταλέγονται τα κοινά και συνεργατικά έργα ανάπτυξης αμυντικών δυνατοτήτων. Τα προγράμματα αυτά μπορούν να υποστηρίζονται από κονδύλια του προϋπολογισμού της Ένωσης, σύμφωνα με τις Συνθήκες και τα οικεία μέσα και προγράμματα της Ένωσης.
- (6) Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν ορίσει, στα αντίστοιχα εθνικά σχέδια εφαρμογής, την ικανότητά τους να τηρήσουν τις δεσμευτικότερες υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει μεταξύ τους.
- (7) Αφού λοιπόν πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις, είναι σκόπιμο να εκδώσει απόφαση το Συμβούλιο για τη θεσμοθέτηση της PESCO.
- (8) Κάθε άλλο κράτος μέλος που επιθυμεί να συμμετάσχει στην PESCO μπορεί να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του στο Συμβούλιο και τον Υπάτο Εκπρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 3 της ΣΕΕ.

⁽¹⁾ Η γνωστοποίηση δημοσιεύεται μαζί με την παρούσα απόφαση (βλέπε σελίδα 65 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

- (9) Ο Ύπατος Εκπρόσωπος θα συμμετέχει πλήρως στις εργασίες στο πλαίσιο της PESCO.
- (10) Θα πρέπει να υπάρχει συνοχή μεταξύ των δράσεων που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της PESCO, των λοιπών δράσεων ΚΕΠΠΑ και των λοιπών πολιτικών της Ένωσης. Το Συμβούλιο και, στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους, ο ΥΕ και η Επιτροπή, θα πρέπει να συνεργάζονται για τη μεγιστοποίηση των συνεργειών, κατά περίπτωση.
- (11) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην εκπόνηση και την εφαρμογή αποφάσεων και δράσεων της Ένωσης που έχουν συνέπειες στην άμυνα. Η Δανία συνεπώς δεν δεσμεύεται από την παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θεσμοθέτηση της Μόνιμης Διαρθρωμένης Συνεργασίας

Θεσμοθετείται Μόνιμη Διαρθρωμένη Συνεργασία (PESCO) εντός του πλαισίου της Ένωσης μεταξύ των κρατών μελών που πληρούν υψηλότερα κριτήρια στρατιωτικών δυνατοτήτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 10, και έχουν αναλάβει δεσμευτικότερες υποχρεώσεις μεταξύ τους στον τομέα αυτό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 του εν λόγω πρωτοκόλλου, ενόψει των πλέον απαιτητικών αποστολών και για τη συμβολή στην επίτευξη του επιπέδου φιλοδοξίας στην Ευρώπη.

Άρθρο 2

Συμμετέχοντα κράτη μέλη

Τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην PESCO είναι τα εξής:

- Βέλγιο,
- Βουλγαρία,
- Τσεχική Δημοκρατία,
- Γερμανία,
- Εσθονία,
- Ιρλανδία,
- Ελλάδα,
- Ισπανία,
- Γαλλία,
- Κροατία,
- Ιταλία,
- Κύπρος,
- Λεττονία,
- Λιθουανία,
- Λουξεμβούργο,
- Ουγγαρία,
- Κάτω Χώρες,
- Αυστρία,
- Πολωνία,
- Πορτογαλία,
- Ρουμανία,
- Σλοβενία,
- Σλοβακία,
- Φινλανδία,
- Σουηδία.

Άρθρο 3

Δεσμευτικότερες υποχρεώσεις σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 10

1. Προκειμένου να εκπληρωθούν οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 10 και οι δεσμεύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 του εν λόγω πρωτοκόλλου, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη καταβάλλουν συνεισφορές σύμφωνα με τις δεσμευτικότερες υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει μεταξύ τους, όπως παρατίθενται στο παράρτημα.
2. Προς τον σκοπό αυτό, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη αναθεωρούν ετησίως και ενημερώνουν κατάλληλα τα εθνικά τους σχέδια εφαρμογής στα οποία περιγράφουν πώς θα εκπληρώσουν τις δεσμευτικές υποχρεώσεις, προσδιορίζοντας πώς θα επιτύχουν τους πλέον συγκεκριμένους στόχους σε κάθε στάδιο. Τα ενημερωμένα εθνικά σχέδια εφαρμογής ανακοινώνονται ετησίως στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED) και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας (EOA) και είναι διαθέσιμα σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Διακυβέρνηση της PESCO

1. Η διακυβέρνηση της PESCO διοργανώνεται:
 - στο επίπεδο του Συμβουλίου, και
 - στο πλαίσιο των έργων που υλοποιούνται από ομάδες των συμμετεχόντων κρατών μελών τα οποία έχουν συμφωνήσει μεταξύ τους να αναλάβουν σχετικά έργα.
2. Ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 6 της ΣΕΕ, το Συμβούλιο εκδίδει αποφάσεις και συστάσεις οι οποίες:
 - α) παρέχουν στρατηγική διεύθυνση και καθοδήγηση για την PESCO·
 - β) ορίζουν την αλληλουχία της εκπλήρωσης των δεσμευτικότερων υποχρεώσεων που παρατίθενται στο παράρτημα κατά τη διάρκεια των δύο διαδοχικών αρχικών φάσεων (τα έτη 2018 – 2020 και 2021 –2025) και προσδιορίζουν, κατά την έναρξη κάθε φάσης, τους περισσότερο συγκεκριμένους στόχους για την εκπλήρωση των δεσμευτικότερων υποχρεώσεων που παρατίθενται στο παράρτημα·
 - γ) ενημερώνουν και εν ανάγκη ενισχύουν τις δεσμευτικότερες υποχρεώσεις που παρατίθενται στο παράρτημα βάσει των επιτευγμάτων που έχουν πραγματοποιηθεί μέσω της PESCO για να αντικατοπτρίζουν το εξελισσόμενο περιβάλλον ασφάλειας της Ένωσης· οι αποφάσεις αυτές λαμβάνονται ειδικότερα στο τέλος των σταδίων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) με βάση διαδικασία στρατηγικής επισκόπησης για την αξιολόγηση της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της PESCO·
 - δ) αξιολογούν τις συνεισφορές των συμμετεχόντων κρατών μελών για την εκπλήρωση των συμφωνηθεισών υποχρεώσεων, σύμφωνα με τον μηχανισμό που περιγράφεται στο άρθρο 6·
 - ε) καταρτίζουν τον κατάλογο των έργων που θα αναπτυχθούν στο πλαίσιο της PESCO, όπου θα αντικατοπτρίζονται τόσο η στήριξη της ανάπτυξης δυνατοτήτων όσο και η πρόβλεψη ουσιαστικής συνδρομής σε μέσα και δυνατότητες για τις επιχειρήσεις και τις αποστολές της Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας·
 - στ) καταρτίζουν ένα κοινό σύνολο κανόνων διακυβέρνησης για έργα, που τα συμμετέχοντα σε μεμονωμένο έργο κράτη μέλη θα μπορούσαν να προσαρμόσουν, όσο χρειάζεται, στο εν λόγω έργο·
 - ζ) ορίζουν σε εύθετο χρόνο, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1, τις γενικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα μπορούσαν εξαιρετικά να κληθούν τρίτα κράτη να συμμετάσχουν σε μεμονωμένα έργα και προσδιορίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2, κατά πόσον συγκεκριμένη τρίτη χώρα πληροί τις εν λόγω προϋποθέσεις· και
 - η) προβλέπουν κάθε άλλο μέτρο που απαιτείται στο πλαίσιο της εκτέλεσης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 5

Έργα PESCO

1. Κατόπιν προτάσεων των συμμετεχόντων κρατών μελών που προτίθενται να συμμετάσχουν σε μεμονωμένο έργο, ο Υπάτος Εκπρόσωπος δύναται να διατυπώνει σύσταση όσον αφορά τον εντοπισμό και την αξιολόγηση έργων PESCO, βάσει των αξιολογήσεων που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 7, για την έκδοση αποφάσεων και συστάσεων του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ε) και έπειτα από στρατιωτική γνωμοδότηση της Στρατιωτικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUMC).
2. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που προτίθενται να προτείνουν ένα μεμονωμένο έργο ενημερώνουν τα λοιπά συμμετέχοντα κράτη μέλη σε εύθετο χρόνο προτού υποβάλουν την πρότασή τους προκειμένου να συγκεντρώσουν στήριξη και να τους προσφέρουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν στην υποβολή της πρότασης.

Τα μέλη του έργου είναι τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που υποβάλλουν την πρόταση. Ο κατάλογος των μελών του έργου για κάθε επιμέρους έργο επισυνάπτεται στην απόφαση του Συμβουλίου που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε).

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη σε έργο μπορούν να συμφωνούν μεταξύ τους να δέχονται άλλα συμμετέχοντα κράτη μέλη που εκδηλώνουν μεταγενέστερα την επιθυμία τους να συμμετάσχουν στο έργο.

3. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που λαμβάνουν μέρος σε ένα έργο συμφωνούν μεταξύ τους όσον αφορά τις ρυθμίσεις και το πεδίο της συνεργασίας τους, καθώς και τη διαχείριση του συγκεκριμένου έργου. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που λαμβάνουν μέρος σε ένα έργο ενημερώνουν τακτικά το Συμβούλιο σχετικά με την πορεία έργου, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 6

Ρυθμίσεις εποπτείας, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων

1. Το Συμβούλιο, στο πλαίσιο του άρθρου 46 παράγραφος 6 της ΣΕΕ, διασφαλίζει την ενότητα, τη συνοχή και την αποτελεσματικότητα της PESCO. Ο Ύπατος Εκπρόσωπος συμβάλλει επίσης στην επίτευξη αυτών των στόχων.

2. Ο Ύπατος Εκπρόσωπος συμμετέχει πλήρως στις διαδικασίες που συνδέονται με την PESCO, σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 10.

3. Ο Ύπατος Εκπρόσωπος υποβάλλει ετήσια έκθεση για την PESCO στο Συμβούλιο. Η έκθεση αυτή βασίζεται σε συμβολές του ΕΟΑ, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο α), και της ΕΥΕΔ, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α). Στην έκθεση του Ύπατου Εκπροσώπου περιγράφεται η πορεία της εφαρμογής της PESCO, περιλαμβανομένης της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει κάθε συμμετέχον κράτος μέλος σύμφωνα με το αντίστοιχο εθνικό σχέδιο εφαρμογής.

Η EUMC παρέχει στην Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας στρατιωτικές συμβουλές και συστάσεις για την ετήσια διαδικασία αξιολόγησης της PESCO.

Βάσει της ετήσιας έκθεσης για την PESCO που υποβάλλει ο Ύπατος Εκπρόσωπος, το Συμβούλιο επανεξετάζει άπαξ ετησίως κατά πόσον τα συμμετέχοντα κράτη μέλη εξακολουθούν να τηρούν τις δεσμευτικότερες υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3.

4. Οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την αναστολή της συμμετοχής κράτους μέλους εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 4 της ΣΕΕ, μόνον αφού δοθεί στο κράτος μέλος σαφώς καθορισμένο χρονοδιάγραμμα για μεμονωμένα μέτρα διαβούλευσης και αντίδρασης.

Άρθρο 7

Στήριξη από την ΥΕΕΔ και τον ΕΟΑ

1. Υπό την ευθύνη του Ύπατου Εκπροσώπου, επίσης με την ιδιότητά του ως επικεφαλής του ΕΟΑ, η ΥΕΕΔ, περιλαμβανομένου του Στρατιωτικού Επιτελείου της ΕΕ (EUMS), και ο ΕΟΑ παρέχουν από κοινού τις αναγκαίες γραμματειακές λειτουργίες για την PESCO, εκτός από το επίπεδο του Συμβουλίου, και ενιαίο σημείο επαφής προς τον σκοπό αυτό.

2. Η ΥΕΕΔ, περιλαμβανομένου του EUMS, στηρίζει τη λειτουργία της PESCO, ιδίως με τους εξής τρόπους:

α) συμβάλλοντας στην αξιολόγηση από τον Ύπατο Εκπρόσωπο, στην ετήσια έκθεσή του σχετικά με την PESCO, των συνεισφορών των συμμετεχόντων κρατών μελών από επιχειρησιακή άποψη, σύμφωνα με το άρθρο 6,

β) συντονίζοντας την αξιολόγηση των προτάσεων έργων που προβλέπονται στο άρθρο 5, ιδίως στους τομείς της διαθεσιμότητας, της διαλειτουργικότητας, της ευελιξίας και της δυνατότητας ανάπτυξης των δυνάμεων. Ειδικότερα, η ΥΕΕΔ, περιλαμβανομένου του EUMS, θα εκτιμά κατά πόσον ένα προτεινόμενο έργο πληροί τις επιχειρησιακές ανάγκες τους και συνεισφέρει σε αυτές.

3. Ο ΕΟΑ στηρίζει την PESCO, ιδίως με τους εξής τρόπους:

α) συμβάλλοντας στην αξιολόγηση από τον Ύπατο Εκπρόσωπο, στην ετήσια έκθεσή του σχετικά με την PESCO, των συνεισφορών των συμμετεχόντων κρατών μελών από άποψη δυνατοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 6, και ιδίως των συνεισφορών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις δεσμευτικότερες υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3,

β) διευκολύνοντας έργα ανάπτυξης δυνατοτήτων, μεταξύ άλλων με τον συντονισμό της αξιολόγησης των προτάσεων έργων που προβλέπονται στο άρθρο 5, ιδίως στους τομείς της ανάπτυξης δυνατοτήτων· ειδικότερα, ο ΕΟΑ στηρίζει τα κράτη μέλη διασφαλίζοντας ότι δεν θα υπάρχουν άσκοπες επικαλύψεις με υφιστάμενες πρωτοβουλίες σε άλλα θεσμικά πλαίσια.

Άρθρο 8**Χρηματοδότηση**

1. Οι διοικητικές δαπάνες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και της ΕΥΕΔ που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Οι διοικητικές δαπάνες του ΕΟΑ υπόκεινται στους σχετικούς κανόνες χρηματοδότησης του ΕΟΑ σύμφωνα με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1835 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
2. Οι επιχειρησιακές δαπάνες που απορρέουν από έργα τα οποία αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της PESCO βαρύνουν κατά κύριο λόγο τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που λαμβάνουν μέρος σε μεμονωμένο έργο. Για τα έργα αυτά είναι δυνατές συνεισφορές από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, σύμφωνα με τις Συνθήκες και τις σχετικές νομοθετικές πράξεις της Ένωσης.

Άρθρο 9**Συμμετοχή τρίτων κρατών σε μεμονωμένα έργα**

1. Οι γενικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι δυνατόν να κληθούν τρίτα κράτη να συμμετάσχουν σε μεμονωμένα έργα ορίζονται σε απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 και ενδέχεται να περιλαμβάνουν υπόδειγμα διοικητικών ρυθμίσεων με τρίτα κράτη.
2. Το Συμβούλιο αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 6 της ΣΕΕ, κατά πόσον ένα τρίτο κράτος, το οποίο τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που λαμβάνουν μέρος στο έργο επιθυμούν να προσκαλέσουν να λάβουν μέρος στο συγκεκριμένο έργο, πληροί τις προϋποθέσεις της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
3. Μετά τη λήψη θετικής απόφασης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που λαμβάνουν μέρος σε έργο μπορούν να συνάπτουν διοικητικές ρυθμίσεις με τρίτο κράτος για τους σκοπούς της συμμετοχής του στο εν λόγω έργο. Οι ρυθμίσεις αυτές τηρούν τις διαδικασίες και την αυτονομία λήψης αποφάσεων της Ένωσης.

Άρθρο 10**Κανόνες ασφαλείας**

Οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στην απόφαση 2013/488/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽²⁾ ισχύουν στο πλαίσιο της PESCO.

Άρθρο 11**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία της έκδοσής της.

Βρυξέλλες, 11 Δεκεμβρίου 2017.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου (ΚΕΠΠΑ) 2015/1835, της 12ης Οκτωβρίου 2015, για τον καθορισμό του καταστατικού, της έδρας και των κανόνων λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας (ΕΕ L 266 της 13.10.2015, σ. 55).

⁽²⁾ Απόφαση 2013/488/ΕΕ του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τους κανόνες ασφαλείας για την προστασία των διαβαθμισμένων πληροφοριών της ΕΕ (ΕΕ L 274 της 15.10.2013, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των φιλόδοξων και δεσμευτικότερων κοινών υποχρεώσεων που λαμβάνουν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη στους πέντε τομείς που ορίζονται στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου 10

«α) να συνεργάζονται, από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, με σκοπό την επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων που αφορούν το επίπεδο των δαπανών για επενδύσεις στον τομέα των αμυντικών εξοπλισμών και να αναθεωρούν τακτικά τους στόχους αυτούς, λαμβάνοντας υπόψη το περιβάλλον ασφάλειας και τις διεθνείς ευθύνες της Ένωσης.»

Βάσει των συλλογικών κριτηρίων που καθορίστηκαν το 2007, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη προσυπογράφουν τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

1. Τακτική αύξηση των αμυντικών προϋπολογισμών σε πραγματικούς όρους, για την επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων.
2. Διαδοχικές μεσοπρόθεσμες αυξήσεις των δαπανών για επενδύσεις στον τομέα της άμυνας στο 20 % των συνολικών αμυντικών δαπανών (συλλογικό κριτήριο), προκειμένου να καλυφθούν οι ελλείψεις στρατηγικών δυνατοτήτων με τη συμμετοχή σε έργα αμυντικών δυνατοτήτων σύμφωνα με το σχέδιο ανάπτυξης δυνατοτήτων (CDP) και τη συντονισμένη ετήσια επανεξέταση (CARD).
3. Αύξηση των κοινών και «συνεργατικών» έργων που αφορούν στρατηγικές δυνατότητες στον τομέα της άμυνας. Αυτά τα κοινά και συνεργατικά έργα θα πρέπει να στηρίζονται μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας, εφόσον απαιτείται και με τον κατάλληλο τρόπο.
4. Αύξηση του μεριδίου των δαπανών που διατίθεται για την έρευνα στον τομέα της άμυνας και της τεχνολογίας, ώστε να πλησιάζει το 2 % των συνολικών αμυντικών δαπανών (συλλογικό κριτήριο).
5. Καθιέρωση τακτικής επανεξέτασης των παρουσών υποχρεώσεων (προς έγκριση από το Συμβούλιο).

«β) να προσεγγίσουν, στο μέτρο του δυνατού, τα αμυντικά τους μέσα, ιδίως με την εναρμόνιση του προσδιορισμού των στρατιωτικών αναγκών, με τη διάθεση από κοινού και, ενδεχομένως, με την εξειδίκευση των αμυντικών τους μέσων και δυνατοτήτων, καθώς και με την ενθάρρυνση της συνεργασίας στους τομείς της εκπαίδευσης και των υλικοτεχνικών αναγκών.»

6. Ανάληψη σημαντικού ρόλου στην ανάπτυξη δυνατοτήτων εντός της ΕΕ, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της CARD, ώστε να διασφαλίζεται η διαθεσιμότητα των αναγκαίων δυνατοτήτων για την επίτευξη του επιπέδου φιλοδοξίας στην Ευρώπη.
7. Υποχρέωση στήριξης της CARD στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, λαμβανομένων υπόψη του οικειοθελούς χαρακτήρα της επανεξέτασης και των περιορισμών σε μεμονωμένη βάση των συμμετεχόντων κρατών μελών.
8. Υποχρέωση εντατικής συμμετοχής του μελλοντικού Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας στην ανάθεση δημόσιων συμβάσεων σε πολυεθνικό επίπεδο, όπου έχει εντοπισθεί ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία.
9. Υποχρέωση κατάρτισης εναρμονισμένων απαιτήσεων για όλα τα έργα ανάπτυξης δυνατοτήτων που συμφωνούν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.
10. Υποχρέωση εξέτασης της ενδεχόμενης κοινής χρήσης των υφιστάμενων δυνατοτήτων για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων και τη βελτίωση της συνολικής αποτελεσματικότητάς τους.
11. Υποχρέωση καταβολής αυξανόμενων προσπαθειών στον τομέα της συνεργασίας για την άμυνα στον κυβερνοχώρο, λ.χ. στην ανταλλαγή πληροφοριών, την κατάρτιση και την επιχειρησιακή στήριξη.

«γ) να θεσπίζουν συγκεκριμένα μέτρα για την ενίσχυση της διαθεσιμότητας, της διαλειτουργικότητας, της ευελιξίας και της δυνατότητας ανάπτυξης των δυνάμεών τους, ιδίως με τον καθορισμό κοινών στόχων ως προς την πρόβλεψη δυνάμεων, ενδεχομένως και με την επανεξέταση των εθνικών διαδικασιών λήψης αποφάσεων.»

12. Ενόψει της διαθεσιμότητας και της ικανότητας ανάπτυξης των δυνάμεων, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τα εξής:
 - Διάθεση σχηματισμών που να μπορούν να αναπτυχθούν στρατηγικά, για την υλοποίηση του επιπέδου φιλοδοξίας της ΕΕ, πέραν της ενδεχόμενης ανάπτυξης μάχιμης μονάδας της ΕΕ (EU BG). Η υποχρέωση αυτή δεν καλύπτει τις δυνάμεις σε ετοιμότητα ούτε τις μόνιμες δυνάμεις ούτε τις δυνάμεις επιφυλακής.

- Ανάπτυξη αξιόπιστου μέσου (λ.χ. βάσης δεδομένων) που θα είναι προσιτό μόνο στα συμμετέχοντα κράτη μέλη και τα συνεισφέροντα έθνη, για την καταχώριση των διαθέσιμων δυνατοτήτων που μπορούν να αναπτυχθούν ταχέως και τη διευκόλυνση και επιτάχυνση της διαδικασίας συγκρότησης δυνάμεων.
- Επιδίωξη ταχείας πολιτικής δέσμευσης σε εθνικό επίπεδο, μεταξύ άλλων με την ενδεχόμενη επανεξέταση των εθνικών τους διαδικασιών λήψης αποφάσεων.
- Παροχή ουσιαστικής στήριξης, στο πλαίσιο των υφιστάμενων μέσων και δυνατοτήτων, στις επιχειρήσεις (λ.χ. EUFOR) και τις αποστολές (λ.χ. εκπαιδευτικές αποστολές της ΕΕ) στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ —με προσωπικό, υλικό, κατάρτιση, στήριξη ασκήσεων, υποδομές ή άλλους τρόπους— οι οποίες έχουν αποφασισθεί ομόφωνα από το Συμβούλιο, με την επιφύλαξη αποφάσεων σχετικά με τις συνεισφορές προς επιχειρήσεις ΚΠΑΑ, καθώς και οποιονδήποτε συνταγματικών περιορισμών.
- Ουσιαστική συνεισφορά στις EU BG, η οποία θα επιβεβαιώνεται κατ' αρχήν τουλάχιστον τέσσερα χρόνια πριν, με περίοδο επιφυλακής σύμφωνα με τη γενική ιδέα EU BG, υποχρέωση διεξαγωγής ασκήσεων EU BG για το σύνολο δυνάμεων EU BG (έθνος-πλαίσιο) και/ή συμμετοχής στις ασκήσεις αυτές (όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ που συμμετέχουν στην EU BG).
- Απλούστευση και ενοποίηση των διασυννοριακών στρατιωτικών μεταφορών στην Ευρώπη, ώστε να επιτρέπεται η ταχεία ανάπτυξη στρατιωτικού υλικού και προσωπικού.

13. Όσον αφορά τη διαλειτουργικότητα των δυνάμεων, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τα εξής:

- Ανάπτυξη της διαλειτουργικότητας των δυνάμεων με τους εξής τρόπους:
 - Υποχρέωση έγκρισης κοινών κριτηρίων αξιολόγησης και επικύρωσης για το σύνολο δυνάμεων EU BG σύμφωνα με τα πρότυπα του NATO, με ταυτόχρονη διατήρηση της εθνικής πιστοποίησης.
 - Υποχρέωση έγκρισης κοινών τεχνικών και επιχειρησιακών προτύπων των δυνάμεων, τα οποία θα πρέπει να εξασφαλίζουν διαλειτουργικότητα με το NATO.
- Βελτιστοποίηση των πολυεθνικών δομών: τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αναλάβουν να συμμετέχουν και να διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στις κύριες υφιστάμενες και ενδεχόμενες μελλοντικές δομές της ευρωπαϊκής εξωτερικής δράσης στον στρατιωτικό τομέα (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS).

14. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την υιοθέτηση φιλόδοξης προσέγγισης όσον αφορά την κοινή χρηματοδότηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων και αποστολών ΚΠΑΑ, πέραν των όσων θα ορισθούν ως κοινά έξοδα σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τον μηχανισμό ΑΘΗΝΑ.

«δ) να συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την κάλυψη, μεταξύ άλλων, με πολυεθνικές προσεγγίσεις, και με την επιφύλαξη των δεσμεύσεών τους στα πλαίσια του Οργανισμού Βορειο-Ατλαντικού Συμφώνου, των κενών που διαπιστώνονται στο πλαίσιο του “Μηχανισμού Ανάπτυξης Δυνατοτήτων.»

15. Συμβολή στην αντιμετώπιση των ελλείψεων δυνατοτήτων που εντοπίστηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου ανάπτυξης δυνατοτήτων (CDP) και της CARD. Τα σχετικά έργα ανάπτυξης δυνατοτήτων αυξάνουν τη στρατηγική αυτονομία της Ευρώπης και ενισχύουν την Ευρωπαϊκή Βιομηχανική και Τεχνολογική Βάση στον τομέα της Άμυνας (EDTIB).
16. Προτεραιότητα σε μια ευρωπαϊκή συνεργατική προσέγγιση για τη συμπλήρωση των ελλείψεων δυνατοτήτων που διαπιστώθηκαν σε εθνικό επίπεδο και, κατά κανόνα, χρήση αποκλειστικά εθνικής προσέγγισης μόνο εφόσον η εξέταση αυτή έχει ήδη πραγματοποιηθεί.
17. Συμμετοχή σε ένα τουλάχιστον έργο στο πλαίσιο της PESCO το οποίο αναπτύσσει ή παρέχει δυνατότητες που προσδιορίζονται ως στρατηγικής σημασίας από τα κράτη μέλη.

«ε) να συμμετέχουν, ενδεχομένως, στην ανάπτυξη των κύριων κοινών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων εξοπλισμού στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας.»

18. Υποχρέωση χρήσης του ΕΟΑ ως ευρωπαϊκού φόρουμ για την ανάπτυξη κοινών δυνατοτήτων και εξέταση της ενδεχόμενης χρήσης του ΚΟΣΕ ως κατ' εξοχήν συνεργατικού οργανισμού διαχείρισης προγράμματος.

19. Διασφάλιση ότι όλα τα έργα στον τομέα των δυνατοτήτων υπό την ηγεσία των συμμετεχόντων κρατών μελών θα καταστούν ανταγωνιστικότερη την ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανία, μέσω κατάλληλης βιομηχανικής πολιτικής που θα αποφεύγει τις άσκοπες επικαλύψεις.
 20. Διασφάλιση ότι τα προγράμματα συνεργασίας - από τα οποία πρέπει να επωφελούνται αποκλειστικά οντότητες που αποδεδειγμένα παρέχουν προστιθέμενη αξία στο έδαφος της ΕΕ —και οι στρατηγικές αγορών που εφαρμόζουν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα έχουν θετικό αντίκτυπο στην EDTIB.
-

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Γνωστοποίηση σχετικά με τη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία (PESCO) προς το συμβούλιο και τον ύπατο εκπρόσωπο της ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας**Προοίμιο****Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη,**

Υπενθυμίζοντας ότι η Ένωση εφαρμόζει κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας η οποία βασίζεται στην επίτευξη «διαρκώς μεγαλύτερου βαθμού σύγκλισης των δράσεων των κρατών μελών» (άρθρο 24 παράγραφος 2 της ΣΕΕ) και ότι η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (ΚΠΑΑ) αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.

Εκτιμώντας ότι η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας εξασφαλίζει στην Ένωση επιχειρησιακή ικανότητα βασιζόμενη σε μη στρατιωτικά και στρατιωτικά μέσα και ότι η ενίσχυση της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας θα απαιτήσει προσπάθειες εκ μέρους των κρατών μελών στον τομέα των δυνατοτήτων.

Υπενθυμίζοντας επίσης τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της για την προώθηση μιας παγκόσμιας τάξης που θα βασίζεται σε κανόνες, με βασική αρχή της την πολυμερή προσέγγιση και πυρήνα της τα Ηνωμένα Έθνη.

Υπενθυμίζοντας το άρθρο 42 παράγραφος 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σύμφωνα με το οποίο «Τα κράτη μέλη που πληρούν υψηλότερα κριτήρια στρατιωτικών δυνατοτήτων και έχουν αναλάβει δεσμευτικότερες υποχρεώσεις μεταξύ τους στον τομέα αυτό, ενόψει των πλέον απαιτητικών αποστολών, θεσμοθετούν μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία στο πλαίσιο της Ένωσης».

Εκτιμώντας ότι η PESCO θα μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην εκπλήρωση του επιπέδου φιλοδοξίας της ΕΕ, μεταξύ άλλων ενόψει των πλέον απαιτητικών αποστολών και επιχειρήσεων, και ότι θα μπορεί να διευκολύνει την ανάπτυξη των αμυντικών δυνατοτήτων των κρατών μελών μέσω εντατικής συμμετοχής σε δημόσιες συμβάσεις σε πολυεθνικό επίπεδο και με κατάλληλες βιομηχανικές οντότητες, περιλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, και να ενισχύσει την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της άμυνας, με ταυτόχρονη πλήρη αξιοποίηση των Συνθηκών.

Λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας και τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη για την επίτευξή τους, όπως ορίζεται στο Πρωτόκολλο αριθ. 10 σχετικά με τη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46 της ΣΕΕ.

Σημειώνοντας ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 15ης Δεκεμβρίου 2016 συμπέρανε ότι οι Ευρωπαίοι οφείλουν να αναλάβουν μεγαλύτερη ευθύνη για την ασφάλειά τους και ότι, προκειμένου να ενισχυθεί η ασφάλεια και η άμυνα της Ευρώπης σε ένα γεωπολιτικό περιβάλλον γεμάτο προκλήσεις και για την καλύτερη προστασία των πολιτών της, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, επιβεβαιώνοντας προηγούμενες δεσμεύσεις για το θέμα αυτό, υπογράμμισε την ανάγκη να καταβληθούν περισσότερες προσπάθειες, μεταξύ άλλων με τη δέσμευση επαρκών πρόσθετων πόρων, λαμβανομένων παράλληλα υπόψη των εθνικών συνθηκών, των νομικών δεσμεύσεων και, για τα κράτη μέλη που αποτελούν επίσης μέλη του ΝΑΤΟ, τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές του ΝΑΤΟ για τις αμυντικές δαπάνες.

Υπενθυμίζοντας περαιτέρω ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε επίσης να ενισχυθεί η συνεργασία στον τομέα της ανάπτυξης των απαιτούμενων δυνατοτήτων και να υπάρξει δέσμευση για διάθεση αυτών των δυνατοτήτων όταν κρίνεται αναγκαίο και υποστήριξε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της πρέπει να είναι σε θέση να συμβάλουν αποφασιστικά σε συλλογικές προσπάθειες καθώς και να δρουν αυτόνομα, όταν και όπου είναι αναγκαίο, και μαζί με τους εταίρους, όπου αυτό είναι δυνατό.

Εκτιμώντας ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου 2017 ζήτησε σε ό,τι αφορά την κοινή εκπόνηση έργων ανάπτυξης δυνατοτήτων που έχουν συμφωνηθεί από κοινού από τα κράτη μέλη, να καλυφθούν οι μείζονες υφιστάμενες ελλείψεις και να αναπτυχθούν οι τεχνολογίες του μέλλοντος που είναι κρίσιμης σημασίας προκειμένου να εκπληρωθεί το επίπεδο φιλοδοξίας της ΕΕ που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 2016· εξέφρασε την ικανοποίησή του για την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας, το οποίο περιλαμβάνει ένα παράθυρο έρευνας και ένα παράθυρο δυνατοτήτων· και κάλεσε τα κράτη μέλη να υποδείξουν πρόσφορα έργα ανάπτυξης δυνατοτήτων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας και για το ευρωπαϊκό πρόγραμμα βιομηχανικής ανάπτυξης στον τομέα της άμυνας.

Υπενθυμίζοντας ιδίως ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Ύπατη Εκπρόσωπο να υποβάλει προτάσεις σχετικά με στοιχεία και εναλλακτικές δυνατότητες για μια πολυσυμμετοχική μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία με βάση σπονδυλωτή προσέγγιση και τη διατύπωση πιθανών έργων.

Υπενθυμίζοντας ότι το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων της 6ης Μαρτίου 2017 συμφώνησε ότι πρέπει να συνεχιστούν οι εργασίες για μια πολυσυμμετοχική μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία με βάση σπονδυλωτή προσέγγιση, που θα πρέπει να είναι ανοικτή σε όλα τα κράτη μέλη τα οποία επιθυμούν να αναλάβουν τις απαιτούμενες δεσμευτικές υποχρεώσεις και να εκπληρώσουν τα κριτήρια, με βάση τα άρθρα 42 παράγραφος 6 και 46 και το πρωτόκολλο αριθ. 10 της Συνθήκης.

Αποφασισμένα να φθάσουν σε ένα νέο επίπεδο στον προοδευτικό προσδιορισμό μιας κοινής αμυντικής πολιτικής της Ένωσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 42 παράγραφος 2 της ΣΕΕ, με τη θεσμοθέτηση μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας στο πλαίσιο της Ένωσης· λαμβάνοντας ωστόσο ταυτόχρονα υπόψη τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας του συνόλου των κρατών μελών.

Υπενθυμίζοντας την υποχρέωση δυνάμει του άρθρου 42 παράγραφος 7 της ΣΕΕ σχετικά με την παροχή αμοιβαίας βοήθειας και συνδρομής.

Υπενθυμίζοντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 7 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι δεσμεύσεις και η συνεργασία στον τομέα της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας «είναι σύμφωνες προς τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο του Οργανισμού Βορείου Ατλαντικού Συμφώνου, ο οποίος παραμένει, όσον αφορά τα κράτη που είναι μέλη του, το θεμέλιο της συλλογικής τους άμυνας και το όργανο της εφαρμογής της».

Τονίζοντας ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 22ας και 23ης Ιουνίου 2017 συμφώνησε «ως προς την ανάγκη να εγκατασταθεί μια πολυσυμμετοχική και φιλόδοξη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία (PESCO)» και ανταποκρινόμενα στην εντολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να καταρτίσουν εντός τριμήνου «κοινό κατάλογο κριτηρίων και δεσμευτικών υποχρεώσεων, ο οποίος θα πρέπει να συνάδει πλήρως με το άρθρο 42 παράγραφος 6 και το άρθρο 46 της ΣΕΕ καθώς και με το πρωτόκολλο αριθ. 10 της Συνθήκης, μεταξύ άλλων και για τις πλέον απαιτητικές αποστολές, μαζί με ακριβές χρονοδιάγραμμα και συγκεκριμένους μηχανισμούς αξιολόγησης, ώστε τα κράτη μέλη που είναι σε θέση να το πράξουν να κοινοποιήσουν την πρόθεση συμμετοχής τους χωρίς καθυστέρηση».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΝ στο Συμβούλιο και την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας την πρόθεσή τους να συμμετέχουν στη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία.

ΚΑΛΟΥΝ το Συμβούλιο να εκδώσει απόφαση σχετικά με τη θεσμοθέτηση της μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Πρωτόκολλο αριθ. 10 της Συνθήκης και με βάση τις αρχές που ορίζονται στο παράρτημα I, τις κοινές δεσμευτικότερες υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II καθώς και τις προτάσεις για τη διακυβέρνηση που περιλαμβάνονται στο παράρτημα III.

ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΟΥΝ, πριν από την έκδοση της απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την PESCO, εθνικό σχέδιο εφαρμογής το οποίο θα αποδεικνύει την ικανότητά τους για την εκπλήρωση των δεσμευτικότερων υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις δεκατρείς Νοεμβρίου του δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

* Στις 7 Δεκεμβρίου 2017, η Ιρλανδία γνωστοποίησε προς το Συμβούλιο και στον Ύπατο Εκπρόσωπο την πρόθεσή της να συμμετέχει στην PESCO και συμφωνεί με την παρούσα κοινή γνωστοποίηση.

* Στις 7 Δεκεμβρίου 2017, η Πορτογαλική Δημοκρατία γνωστοποίησε στο Συμβούλιο και στον Ύπατο Εκπρόσωπο την πρόθεσή της να συμμετέχει στην PESCO και συμφωνεί με την παρούσα κοινή γνωστοποίηση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι - ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ PESCO

Η «μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία» προβλέπεται στα άρθρα 42 και 46 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο πρωτόκολλο αριθ. 10 της Συνθήκης. Μπορεί να ενεργοποιηθεί μόνο μία φορά και θεσμοθετείται με απόφαση του Συμβουλίου που πρέπει να εκδοθεί με ειδική πλειοψηφία, ώστε να συνασπισθούν όλα τα κράτη μέλη που το επιθυμούν στον τομέα της άμυνας, εφόσον «πληρούν υψηλότερα κριτήρια στρατιωτικών δυνατοτήτων» και έχουν αναλάβει «δεσμευτικότερες υποχρεώσεις μεταξύ τους στον τομέα αυτό, ενόψει των πλέον απαιτητικών αποστολών» και επιχειρήσεων.

Η PESCO είναι ένα φιλόδοξο, δεσμευτικό και πολυσυμμετοχικό ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο για επενδύσεις στην ασφάλεια και άμυνα του εδάφους της ΕΕ και των πολιτών της. Η PESCO παρέχει επίσης ένα σημαντικό πολιτικό πλαίσιο ώστε να μπορέσουν όλα τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τα αντίστοιχα στρατιωτικά μέσα και τις αμυντικές δυνατότητές τους μέσω καλά συντονισμένων πρωτοβουλιών και συγκεκριμένων έργων που θα βασίζονται σε δεσμευτικότερες υποχρεώσεις. Οι ενισχυμένες αμυντικές δυνατότητες των κρατών μελών της ΕΕ θα ωφελήσουν επίσης το ΝΑΤΟ. Θα ενδυναμώσουν τον ευρωπαϊκό πυλώνα εντός της Συμμαχίας και θα ανταποκριθούν σε επανειλημμένα αιτήματα για μεγαλύτερο καταμερισμό των βαρών σε διατλαντικό επίπεδο.

Η PESCO είναι σημαντικό βήμα προς την ενίσχυση της κοινής αμυντικής πολιτικής. Θα μπορεί να αποτελέσει στοιχείο μια πιθανής εξέλιξης προς την κοινή άμυνα, εάν το Συμβούλιο λάβει σχετική απόφαση με ομοφωνία (όπως προβλέπεται στο άρθρο 42 παράγραφος 2 της ΣΕΕ). Ένα μακροπρόθεσμο όραμα για την PESCO θα ήταν ενδεχομένως η δημιουργία ενός συνεκτικού συνόλου δυνάμεων πλήρους φάσματος - συμπληρωματικού χαρακτήρα σε σχέση με το ΝΑΤΟ, το οποίο θα συνεχίσει να αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της συλλογικής άμυνας για τα μέλη του.

Θεωρούμε την πολυσυμμετοχική PESCO ως το σημαντικότερο μέσο για την ενίσχυση της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας σε ένα πεδίο όπου απαιτούνται περισσότερη συνοχή, συνέχεια, συντονισμός και συνεργασία. Οι ευρωπαϊκές προσπάθειες για τον σκοπό αυτό πρέπει να είναι ενιαίες, συντονισμένες και ουσιαστικές και πρέπει να βασίζονται σε από κοινού συμφωνηθείσες πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές.

Η PESCO παρέχει ένα αξιόπιστο και δεσμευτικό νομικό πλαίσιο εντός του θεσμικού πλαισίου της ΕΕ. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα εκπληρώνουν τις δεσμευτικές υποχρεώσεις τους, επιβεβαιώνοντας ότι η θεσμοθέτηση και η εφαρμογή της μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας θα αναληφθούν με πλήρη τήρηση των διατάξεων της ΣΕΕ και των πρωτοκόλλων που επισυνάπτονται σε αυτή καθώς και των συνταγματικών διατάξεων των κρατών μελών.

Ο δεσμευτικός χαρακτήρας των υποχρεώσεων της PESCO θα διασφαλίζεται με μια ετήσια τακτική αξιολόγηση που θα διενεργείται από τον Υπάτο Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και θα στηρίζεται κυρίως από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας (ΕΟΑ), όσον αφορά τα θέματα ανάπτυξης δυνατοτήτων (όπως περιγράφονται ιδίως στο άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 10), και την ΕΥΕΔ, περιλαμβανομένων του EUMS και άλλων δομών της ΚΠΑΑ, όσον αφορά τις επιχειρησιακές πτυχές της PESCO. Μέσω της PESCO, η Ένωση μπορεί να επιδιώξει τη δημιουργία ενός συνεκτικού συνόλου δυνάμεων πλήρους φάσματος, δεδομένου ότι η PESCO θα μπορεί να προσφέρει συντονισμό και καθοδήγηση «από την κορυφή προς τη βάση», πέραν των υφιστάμενων ή μελλοντικών δομών και προσπαθειών σε συγκεκριμένα πεδία «από τη βάση προς την κορυφή».

Η PESCO θα μπορεί να προσφέρει στα κράτη μέλη ευκαιρίες για τη βελτίωση των αμυντικών τους δυνατοτήτων μέσω της συμμετοχής σε καλά συντονισμένες πρωτοβουλίες και συγκεκριμένα κοινά έργα, ενδεχομένως με την αξιοποίηση των υφιστάμενων περιφερειακών συσπειρώσεων. Η συμμετοχή στην PESCO είναι προαιρετική και δεν θίγει την εθνική κυριαρχία.

Μια πολυσυμμετοχική PESCO αποτελεί ισχυρό πολιτικό μήνυμα προς τους πολίτες μας και τον υπόλοιπο κόσμο: οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της ΕΕ αντιμετωπίζουν σοβαρά την κοινή ασφάλεια και άμυνα και επιδιώκουν την πρόοδό της. Για τους πολίτες της ΕΕ αυτό σημαίνει περισσότερη ασφάλεια και σαφή ένδειξη της βούλησης όλων των κρατών μελών να προωθήσουν την κοινή ασφάλεια και άμυνα για την επίτευξη των στόχων που τίθενται από τη συνολική στρατηγική της ΕΕ.

Η PESCO θα είναι προσανατολισμένη στα αποτελέσματα και θα πρέπει να επιτρέψει απτή πρόοδο στο επίπεδο των δαπανών για επενδύσεις στον τομέα του αμυντικού εξοπλισμού, στην επίτευξη των στόχων της συνεργασίας για την ανάπτυξη δυνατοτήτων και στη διαθεσιμότητα αμυντικών δυνατοτήτων που μπορούν να αναπτυχθούν για συνδυασμένες αποστολές και επιχειρήσεις σύμφωνα με την αρχή του ενιαίου συνόλου δυνάμεων. Η βασική κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης δυνατοτήτων της PESCO θα είναι η κάλυψη των ελλείψεων δυνατοτήτων που συνδέονται με τους στόχους και τις προτεραιότητες του επιπέδου φιλόδοξιας της ΕΕ και της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας.

Ο «πολυσυμμετοχικός» και «σπονδυλωτός» χαρακτήρας της PESCO, όπως τον περιέγραψε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου 2016, δεν πρέπει να οδηγήσει σε ευθυγράμμιση της συνεργασίας προς τα κάτω. Ο στόχος μιας «φιλόδοξης» PESCO υπογραμμίζει ότι όλα τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην PESCO πρέπει να συμμορφωθούν με έναν κοινό κατάλογο στόχων και υποχρεώσεων. Όπως υπενθύμισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου 2017, η PESCO είναι «πολυσυμμετοχική και φιλόδοξη».

Ο ακόλουθος κατάλογος υποχρεώσεων πρέπει να συμβάλει στην επίτευξη του επιπέδου φιλοδοξίας της ΕΕ, όπως καθορίστηκε στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2016 και εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου 2016, και κατά συνέπεια να ενισχύσει τη στρατηγική αυτονομία τόσο των Ευρωπαίων όσο και της ΕΕ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II - ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΟΤΕΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΑΡΙΘ. 10

«α) να συνεργάζονται, από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, με σκοπό την επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων που αφορούν το επίπεδο των δαπανών για επενδύσεις στον τομέα των αμυντικών εξοπλισμών και να αναθεωρούν τακτικά τους στόχους αυτούς, λαμβάνοντας υπόψη το περιβάλλον ασφάλειας και τις διεθνείς ευθύνες της Ένωσης.»

Βάσει των **συλλογικών κριτηρίων που καθορίστηκαν το 2007**, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη προσυπογράφουν τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

1. **Τακτική αύξηση των αμυντικών προϋπολογισμών σε πραγματικούς όρους, για την επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων.**
2. **Διαδοχικές μεσοπρόθεσμες αυξήσεις των δαπανών για επενδύσεις στον τομέα της άμυνας στο 20 % των συνολικών αμυντικών δαπανών (συλλογικό κριτήριο), προκειμένου να καλυφθούν οι ελλείψεις στρατηγικών δυνατοτήτων με τη συμμετοχή σε έργα αμυντικών δυνατοτήτων σύμφωνα με το σχέδιο ανάπτυξης δυνατοτήτων (CDP) και τη συντονισμένη ετήσια επανεξέταση (CARD).**
3. **Αύξηση των κοινών και «συνεργατικών» έργων που αφορούν στρατηγικές δυνατότητες στον τομέα της άμυνας. Αυτά τα κοινά και συνεργατικά έργα θα πρέπει να στηρίζονται μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας, εφόσον απαιτείται και με τον κατάλληλο τρόπο.**
4. **Αύξηση του μεριδίου των δαπανών που διατίθεται για την έρευνα στον τομέα της άμυνας και της τεχνολογίας, ώστε να πλησιάζει το 2 % των συνολικών αμυντικών δαπανών (συλλογικό κριτήριο).**
5. **Καθιέρωση τακτικής επανεξέτασης των παρούσων υποχρεώσεων (προς έγκριση από το Συμβούλιο).**

«β) να προσεγγίσουν, στο μέτρο του δυνατού, τα αμυντικά τους μέσα, ιδίως με την εναρμόνιση του προσδιορισμού των στρατιωτικών αναγκών, με τη συνένωση των πόρων και, ενδεχομένως, με την εξειδίκευση των αμυντικών τους μέσων και δυνατοτήτων, καθώς και με την ενθάρρυνση της συνεργασίας στους τομείς της εκπαίδευσης και των υλικοτεχνικών αναγκών.»

6. Ανάλυση σημαντικού ρόλου στην ανάπτυξη δυνατοτήτων εντός της ΕΕ, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της CARD, ώστε να διασφαλίζεται η διαθεσιμότητα των αναγκαίων δυνατοτήτων για την επίτευξη του επιπέδου φιλοδοξίας στην Ευρώπη.
7. Υποχρέωση στήριξης της CARD στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, λαμβανομένων υπόψη του οικειοθελούς χαρακτήρα της επανεξέτασης και των περιορισμών σε μεμονωμένη βάση των συμμετεχόντων κρατών μελών.
8. Υποχρέωση εντατικής συμμετοχής του μελλοντικού Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας στην ανάθεση δημόσιων συμβάσεων σε πολυεθνικό επίπεδο, όπου έχει εντοπιστεί ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία.
9. Υποχρέωση κατάρτισης εναρμονισμένων απαιτήσεων για όλα τα έργα ανάπτυξης δυνατοτήτων που εγκρίνονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.
10. Υποχρέωση εξέτασης της ενδεχόμενης κοινής χρήσης των υφιστάμενων δυνατοτήτων για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων και τη βελτίωση της συνολικής αποτελεσματικότητάς τους.
11. Υποχρέωση καταβολής αυξανόμενων προσπάθειών στον τομέα της συνεργασίας για την άμυνα στον κυβερνοχώρο, λ.χ. στην ανταλλαγή πληροφοριών, την κατάρτιση και την επιχειρησιακή στήριξη.

«γ) να θεσπίζουν συγκεκριμένα μέτρα για την ενίσχυση της διαθεσιμότητας, της διαλειτουργικότητας, της ευελιξίας και της δυνατότητας ανάπτυξης των δυνάμεών τους, ιδίως με τον καθορισμό κοινών στόχων ως προς την πρόβλεψη δυνάμεων, ενδεχομένως και με την επανεξέταση των εθνικών διαδικασιών λήψης αποφάσεων.»

12. **Ενόψει της διαθεσιμότητας και της ικανότητας ανάπτυξης των δυνάμεων, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τα εξής:**
 - Διάθεση σχηματισμών που να μπορούν να αναπτυχθούν στρατηγικά, για την υλοποίηση του επιπέδου φιλοδοξίας της ΕΕ, πέραν της ενδεχόμενης ανάπτυξης μάχιμης μονάδας της ΕΕ (EU BG). Η υποχρέωση αυτή δεν καλύπτει τις δυνάμεις σε ετοιμότητα ούτε τις μόνιμες δυνάμεις ούτε τις δυνάμεις επιφυλακής.

- Ανάπτυξη αξιόπιστου μέσου (λ.χ. βάσης δεδομένων) που θα είναι προσιτό μόνο στα συμμετέχοντα κράτη μέλη και τα συνεισφέροντα έθνη, για την καταχώριση των διαθέσιμων δυνατοτήτων που μπορούν να αναπτυχθούν ταχέως και τη διευκόλυνση και επιτάχυνση της διαδικασίας συγκρότησης δυνάμεων.
- Επιδίωξη ταχείας πολιτικής δέσμευσης σε εθνικό επίπεδο, μεταξύ άλλων με την ενδεχόμενη επανεξέταση των εθνικών τους διαδικασιών λήψης αποφάσεων.
- Παροχή ουσιαστικής στήριξης, στο πλαίσιο των υφιστάμενων μέσων και δυνατοτήτων, στις επιχειρήσεις (λ.χ. EUFOR) και τις αποστολές (λ.χ. εκπαιδευτικές αποστολές της ΕΕ) στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ - με προσωπικό, υλικό, κατάρτιση, στήριξη ασκήσεων, υποδομές ή άλλους τρόπους - οι οποίες έχουν αποφασιστεί ομόφωνα από το Συμβούλιο, με την επιφύλαξη αποφάσεων σχετικά με τις συνεισφορές προς επιχειρήσεις ΚΠΑΑ καθώς και οποιωνδήποτε συνταγματικών περιορισμών.
- Ουσιαστική συνεισφορά στις EU BG, η οποία θα επιβεβαιώνεται καταρχήν τουλάχιστον τέσσερα έτη πριν, με περίοδο επιφυλακής σύμφωνα με τη γενική ιδέα EU BG, υποχρέωση διεξαγωγής ασκήσεων EU BG για το σύνολο δυνάμεων EU BG (έθνος-πλαίσιο) ή/και συμμετοχής στις ασκήσεις αυτές (όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ που συμμετέχουν στην EU BG).
- Απλούστευση και ενοποίηση των διασυνοριακών στρατιωτικών μεταφορών στην Ευρώπη, ώστε να επιτρέπεται η ταχεία ανάπτυξη στρατιωτικού υλικού και προσωπικού.

13. Σε ό,τι αφορά τη διαλειτουργικότητα των δυνάμεων, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τα εξής:

- Ανάπτυξη της διαλειτουργικότητας των δυνάμεων με τους εξής τρόπους:
 - Υποχρέωση έγκρισης κοινών κριτηρίων αξιολόγησης και επικύρωσης για το σύνολο δυνάμεων EU BG σύμφωνα με τα πρότυπα του NATO, με ταυτόχρονη διατήρηση της εθνικής πιστοποίησης.
 - Υποχρέωση έγκρισης κοινών τεχνικών και επιχειρησιακών προτύπων των δυνάμεων, τα οποία θα πρέπει να εξασφαλίζουν διαλειτουργικότητα με το NATO.
 - Βελτιστοποίηση των πολυεθνικών δομών: τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα μπορούν να αναλάβουν να συμμετέχουν και να διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στις κύριες υφιστάμενες και ενδεχόμενες μελλοντικές δομές της ευρωπαϊκής εξωτερικής δράσης στον στρατιωτικό τομέα (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS).

14. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την υιοθέτηση φιλόδοξης προσέγγισης όσον αφορά την κοινή χρηματοδότηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων και αποστολών ΚΠΑΑ, πέραν των όσων θα οριστούν ως κοινά έξοδα σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τον μηχανισμό ΑΘΗΝΑ.

«δ) να συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την κάλυψη, μεταξύ άλλων, με πολυεθνικές προσεγγίσεις, και με την επιφύλαξη των δεσμεύσεών τους στα πλαίσια του Οργανισμού Βορειο-Ατλαντικού Συμφώνου, των κενών που διαπιστώνονται στο πλαίσιο του «Μηχανισμού Ανάπτυξης Δυνατοτήτων.»

15. Συμβολή στην αντιμετώπιση των ελλείψεων δυνατοτήτων που εντοπίστηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου ανάπτυξης δυνατοτήτων (CDP) και της CARD. Τα σχετικά έργα ανάπτυξης δυνατοτήτων αυξάνουν τη στρατηγική αυτονομία της Ευρώπης και ενισχύουν την Ευρωπαϊκή Βιομηχανική και Τεχνολογική Βάση στον τομέα της Άμυνας (EDTIB).
16. Προτεραιότητα σε μια ευρωπαϊκή συνεργατική προσέγγιση για τη συμπλήρωση των ελλείψεων δυνατοτήτων που διαπιστώθηκαν σε εθνικό επίπεδο και, κατά κανόνα, χρήση αποκλειστικά εθνικής προσέγγισης μόνο εφόσον η εξέταση αυτή έχει ήδη πραγματοποιηθεί.
17. Συμμετοχή σε ένα τουλάχιστον έργο στο πλαίσιο της PESCO το οποίο αναπτύσσει ή παρέχει δυνατότητες που προσδιορίζονται ως στρατηγικής σημασίας από τα κράτη μέλη.

«ε) να συμμετέχουν, ενδεχομένως, στην ανάπτυξη των κύριων κοινών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων εξοπλισμού στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας.»

18. Υποχρέωση χρήσης του ΕΟΑ ως ευρωπαϊκού φόρουμ για την ανάπτυξη κοινών δυνατοτήτων και εξέταση της ενδεχόμενης χρήσης του ΚΟΣΕ ως κατεξοχήν συνεργατικού οργανισμού διαχείρισης προγράμματος.
 19. Διασφάλιση ότι όλα τα έργα στον τομέα των δυνατοτήτων υπό την ηγεσία των συμμετεχόντων κρατών μελών θα καταστούν ανταγωνιστικότερη την ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανία, μέσω κατάλληλης βιομηχανικής πολιτικής που θα αποφεύγει τις άσκοπες επικαλύψεις.
 20. Διασφάλιση ότι τα προγράμματα συνεργασίας - από τα οποία πρέπει να επωφελούνται αποκλειστικά οντότητες που αποδεδειγμένα παρέχουν προστιθέμενη αξία στο έδαφος της ΕΕ - και οι στρατηγικές αγορών που εφαρμόζουν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα έχουν θετικό αντίκτυπο στην EDTIB.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ - ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη παραμένουν στο επίκεντρο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων σε συντονισμό με τον Ύπατο Εκπρόσωπο

Η PESCO είναι ένα πλαίσιο με κινητήρια δύναμη τα κράτη μέλη και παραμένει κατά κύριο λόγο στο πεδίο αρμοδιοτήτων τους. Εξασφαλίζεται διαφάνεια για τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη της ΕΕ.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ο ορθός συντονισμός της PESCO με τη γενική κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (ΚΠΑΑ), της οποίας αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα, ο Ύπατος Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής θα συμμετέχει πλήρως στις εργασίες στο πλαίσιο της PESCO. Ο Ύπατος Εκπρόσωπος θα είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση της ετήσιας αξιολόγησης την οποία ζήτησε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και η οποία καθορίζεται στο τμήμα 4 κατωτέρω. Η ΥΕΕΔ, περιλαμβανομένου του Στρατιωτικού Επιτελείου της ΕΕ (EUMS), και ο ΕΟΑ θα εξασφαλίζουν τη γραμματεία της PESCO σε στενό συντονισμό με τον Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΥΕΕΔ) για θέματα ΚΠΑΑ και αντιμετώπισης κρίσεων.

Σύμφωνα με τη ΣΕΕ, το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 10 της ΣΕΕ και την απόφαση του Συμβουλίου για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας, ο ΕΟΑ θα στηρίζει τον Ύπατο Εκπρόσωπο όσον αφορά τις πτυχές της PESCO που συνδέονται με την ανάπτυξη δυνατοτήτων. Η ΥΕΕΔ θα στηρίζει τον Ύπατο Εκπρόσωπο, ιδίως όσον αφορά τις επιχειρησιακές πτυχές της PESCO, μεταξύ άλλων μέσω του Στρατιωτικού Επιτελείου της ΕΕ και άλλων δομών της ΚΠΑΑ.

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 1 της ΣΕΕ «Οι διοικητικές δαπάνες, τις οποίες συνεπάγεται για τα θεσμικά όργανα η εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου, βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Ένωσης».

2. Η διακυβέρνηση περιλαμβάνει δύο επίπεδα, με ένα γενικό επίπεδο για τη διατήρηση της συνοχής και της φιλοδοξίας της PESCO, το οποίο θα συμπληρώνεται από ειδικές διαδικασίες διακυβέρνησης σε επίπεδο έργων PESCO.**2.1. Το γενικό επίπεδο θα είναι αρμόδιο για τη συνοχή και την αξιόπιστη εφαρμογή της PESCO.**

Θα βασίζεται στις υφιστάμενες δομές. Όταν οι υπουργοί Εξωτερικών και Άμυνας συνέρχονται σε κοινή σύνοδο του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων/Άμυνας (συνήθως δύο φορές ετησίως), θα μπορούν να ασχολούνται με ζητήματα της PESCO. Όταν το Συμβούλιο συνέρχεται προκειμένου να εξετάσει ζητήματα PESCO, δικαίωμα ψήφου έχουν μόνο οι αντιπρόσωποι των συμμετεχόντων κρατών μελών. Με την ευκαιρία αυτή, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα μπορούν να εγκρίνουν νέα έργα με ομοφωνία (σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 6 της ΣΕΕ), να παραλαμβάνουν αξιολογήσεις των προσπαθειών των συμμετεχόντων κρατών μελών, ιδίως εκείνων που ορίζονται λεπτομερώς στο τμήμα 3 του παρόντος παραρτήματος, και να επιβεβαιώνουν τη συμμετοχή άλλου κράτους μέλους με ειδική πλειοψηφία, έπειτα από διαβούλευση με τον Ύπατο Εκπρόσωπο, σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 3 της ΣΕΕ.

Ως έσχατη λύση, το Συμβούλιο μπορεί να αναστέλλει τη συμμετοχή κράτους μέλους το οποίο δεν πληροί πλέον τα κριτήρια, αφού του θέσει σαφώς καθορισμένη προθεσμία για ατομική εξέταση και μέτρα ανταπόκρισης, ή το οποίο δεν είναι πλέον σε θέση ή διατεθειμένο να τηρήσει τις δεσμεύσεις και υποχρεώσεις της PESCO, σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 4 της ΣΕΕ.

Τα σχετικά υφιστάμενα προπαρασκευαστικά όργανα του Συμβουλίου θα συνεδριάζουν με «σύνθεση PESCO», δηλ. με παρουσία όλων των κρατών μελών της ΕΕ, αλλά σύμφωνα με μια ρύθμιση που θα λαμβάνει υπόψη ότι μόνο τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα ψήφου στο Συμβούλιο. Θα μπορούν να συγκαλούνται συνεδριάσεις της ΕΠΑ με «σύνθεση PESCO» ώστε να αντιμετωπίζονται θέματα κοινού ενδιαφέροντος μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών, να οργανώνονται και να συζητούνται έργα ή να εξετάζονται νέες συμμετοχές στην PESCO. Οι εργασίες της ΟΠΠ θα στηρίζονται από συνεδριάσεις με σύνθεση PESCO. Η Στρατιωτική Επιτροπή της ΕΕ θα συγκαλείται επίσης με σύνθεση PESCO, ιδίως όταν ζητούνται στρατιωτικές συμβουλές. Επιπλέον, μπορούν να πραγματοποιούνται άτυπες συνεδριάσεις αποκλειστικά με τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

2.2. Η διακυβέρνηση των έργων**2.2.1. Η εξέταση έργων PESCO θα βασίζεται σε αξιολόγηση από τον Ύπατο Εκπρόσωπο, που θα στηρίζεται από την ΥΕΕΔ, περιλαμβανομένου του EUMS, και από τον ΕΟΑ, ενώ για την επιλογή έργων θα απαιτείται απόφαση του Συμβουλίου**

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να υποβάλλουν οποιοδήποτε έργο κρίνουν χρήσιμο για τους σκοπούς της PESCO. Θα δημοσιοποιούν την πρόθεσή τους προκειμένου να συγκεντρώσουν υποστήριξη και να υποβάλλουν έργα από κοινού στη γραμματεία της PESCO, θα ενημερώνουν δε ταυτόχρονα σχετικά όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Τα έργα θα πρέπει να συμβάλλουν στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναφέρονται στο παράρτημα II της γνωστοποίησης, πολλές από τις οποίες απαιτούν την ανάπτυξη ή παροχή δυνατοτήτων που κρίνονται από τα κράτη μέλη ως στρατηγικής σημασίας και θεωρείται ότι προσφέρουν από κοινού συμφωνηθείσα ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία καθώς και ότι απαιτούν ουσιαστική στήριξη, στο πλαίσιο των υφιστάμενων μέσων και δυνατοτήτων, προς επιχειρήσεις (EUFOR) και αποστολές (λ.χ. εκπαιδευτικές αποστολές της ΕΕ) στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ, σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 6 της ΣΕΕ.

Προκειμένου να διασφαλιστούν η συνοχή και η συνέπεια των διάφορων έργων PESCO, προτείνουμε περιορισμένο αριθμό έργων εστιασμένων ειδικά σε αποστολές και επιχειρήσεις, σύμφωνα με το επίπεδο φιλοδοξίας της ΕΕ. Άλλα έργα θα στηρίζουν τα προαναφερόμενα, έχοντας διευκολυντικό και καταλυτικό ρόλο. Τα έργα θα πρέπει να ομαδοποιούνται ανάλογα.

Η γραμματεία της PESCO θα συντονίζει την αξιολόγηση των προτάσεων έργων. Όσον αφορά έργα για την ανάπτυξη ικανοτήτων, ο ΕΑΔ θα μεριμνά ώστε να μην υπάρχει επικάλυψη με υφιστάμενες πρωτοβουλίες σε άλλα θεσμικά πλαίσια. Για τα εστιασμένα σε αποστολές και επιχειρήσεις έργα, το EUMS θα αξιολογεί τη συμμόρφωση προς τις επιχειρησιακές ανάγκες της ΕΕ και των κρατών μελών της και τη συμβολή στην κάλυψή τους. Με βάση τα ανωτέρω, ο Υπάτος Εκπρόσωπος θα υποβάλλει σύσταση όπου θα εντοπίζονται οι προτάσεις έργων που παρουσιάζουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον, συμβάλλουν στην επίτευξη των επιπέδων φιλοδοξίας της ΕΕ και προσφέρονται περισσότερο για την προώθηση της στρατηγικής αυτονομίας της Ευρώπης. Το χαρτοφυλάκιο έργων πρέπει να αντικατοπτρίζει κατάλληλη ισορροπία μεταξύ των έργων που εντάσσονται κυρίως στο πεδίο της ανάπτυξης δυνατοτήτων και εκείνων που εντάσσονται κυρίως στο πεδίο των επιχειρήσεων και αποστολών.

Η σύσταση του Υπάτου Εκπροσώπου θα περιλαμβάνει προσθήκες στον κατάλογο έργων PESCO εντός του πλαισίου PESCO, προς έγκριση από το Συμβούλιο, έπειτα από στρατιωτικές συμβουλές της EUMC με σύνθεση PESCO και μέσω της ΕΠΑ με σύνθεση PESCO. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία, που αποτελείται από τις ψήφους των αντιπροσώπων των συμμετεχόντων κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 6 της ΣΕΕ.

Τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη της ΕΕ μπορούν ανά πάσα στιγμή να εκδηλώσουν την πρόθεσή τους να συμμετάσχουν στα έργα, προσυπογράφοντας τις υποχρεώσεις και εντασσόμενα στην PESCO.

Οι συμμετέχοντες σε ένα έργο μπορούν κατ' εξαίρεση να προσκαλούν και τρίτες χώρες, σύμφωνα με τις σχετικές γενικές ρυθμίσεις που θα θεσπίζονται σε εύθετο χρόνο από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 6 της ΣΕΕ. Οι εν λόγω χώρες θα πρέπει να παρέχουν σημαντική προστιθέμενη αξία στο έργο, να συμβάλλουν στην ενίσχυση της PESCO και της ΚΠΑΑ και να εκπληρώνουν αυστηρότερες υποχρεώσεις. Αυτό δεν θα χορηγεί εξουσίες λήψης αποφάσεων στις εν λόγω τρίτες χώρες όσον αφορά τη διακυβέρνηση της PESCO. Επιπλέον, το Συμβούλιο, με τη σύνθεση PESCO, θα αποφασίζει κατά πόσο κάθε τρίτο κράτος που προσκαλείται από συμμετέχοντες στο αντίστοιχο έργο πληροί τους όρους που προβλέπονται στις γενικές ρυθμίσεις.

2.2.2. Η διακυβέρνηση των έργων αποτελεί κατά πρώτο λόγο αρμοδιότητα των κρατών μελών

Όταν το Συμβούλιο λαμβάνει απόφαση σχετικά με τον κατάλογο έργων PESCO, πρέπει να επισυνάπτεται στην αίτηση κατάλογος των συμμετεχόντων κρατών μελών που συνδέονται με κάθε έργο. Τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο σχέδιο θα έχουν υποβάλει συλλογικά το έργο εκ των προτέρων.

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη που συνδέονται με ένα έργο θα συμφωνούν μεταξύ τους, με ομοφωνία, τις λεπτομέρειες και το πεδίο της συνεργασίας τους, περιλαμβανομένης της απαραίτητης συνεισφοράς για την ένταξη στο έργο. Θα θεσπίζουν τους κανόνες διακυβέρνησης του έργου και θα αποφασίζουν σχετικά με την αποδοχή άλλων συμμετεχόντων κρατών μελών κατά τη διάρκεια του κύκλου του έργου, με πλήρες καθεστώς ή με την ιδιότητα του παρατηρητή. Θα πρέπει ωστόσο να διαμορφωθεί ένα κοινό σύνολο κανόνων διακυβέρνησης, που θα μπορεί να προσαρμόζεται στο πλαίσιο επιμέρους έργων. Αυτό θα εξασφαλίζει κάποια τυποποίηση στη διακυβέρνηση όλων των έργων και θα διευκολύνει τη δρομολόγησή τους. Ειδικότερα για τα έργα ανάπτυξης δυνατοτήτων, η διαχείριση του έργου (προδιαγραφές, στρατηγική αγορών, επιλογή του εκτελεστικού οργανισμού και των βιομηχανικών επιχειρήσεων, κλπ.) θα παραμείνει στην αποκλειστική ευθύνη των συμμετεχόντων κρατών μελών που συνδέονται με το έργο.

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη ενημερώνουν τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σχετικά με τα έργα, ανάλογα με την περίπτωση.

3. Μια σαφώς καθορισμένη προσέγγιση με ρεαλιστικούς και δεσμευτικούς στόχους για κάθε στάδιο

Οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα εκπληρώνονται μέσω εθνικών προσπάθειών και συγκεκριμένων έργων.

Μια ρεαλιστική σταδιακή προσέγγιση έχει βασική σημασία για να διασφαλιστεί η συμμετοχή μιας πρώτης ομάδας κρατών μελών στην PESCO και, κατά τον τρόπο αυτό, να τηρηθούν οι αρχές της φιλοδοξίας και του πολυσυμμετοχικού χαρακτήρα. Μολονότι τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα επιδιώξουν την εκπλήρωση όλων των υποχρεώσεών τους το συντομότερο δυνατό μετά την επίσημη έναρξη εφαρμογής της PESCO, κάποιες υποχρεώσεις μπορούν να εκπληρωθούν νωρίτερα από άλλες. Προς τον σκοπό αυτό, πρέπει να συμφωνηθεί μια σταδιακή προσέγγιση από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Τα στάδια θα λαμβάνουν υπόψη άλλα υφιστάμενα ημερολογιακά στοιχεία (όπως η εφαρμογή του ΣΔΕΑ, η έναρξη του επόμενου πολυετούς δημοσιονομικού το 2021 και οι υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει ήδη τα κράτη μέλη σε άλλα πλαίσια). Δύο αντίστοιχα στάδια (2018-2021 και 2021-2025) θα επιτρέψουν τη χρονική διαδοχή των υποχρεώσεων. Μετά το 2025 θα πραγματοποιηθεί διαδικασία επανεξέτασης. Προς τον σκοπό αυτό, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα αξιολογήσουν την εκπλήρωση όλων των υποχρεώσεων της PESCO και θα αποφασίσουν την ανάληψη νέων υποχρεώσεων, ώστε να αρχίσει νέο στάδιο προς την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής ασφάλειας και άμυνας.

4. Η διακυβέρνηση της PESCO απαιτεί έναν καλά σχεδιασμένο και φιλόδοξο μηχανισμό αξιολόγησης βάσει των εθνικών σχεδίων εφαρμογής

Όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη είναι εγγυητές και ο Ύπατος Εκπρόσωπος θα υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εκπλήρωση των υποχρεώσεων, σύμφωνα με την αρχή της τακτικής αξιολόγησης που καθορίζεται στο πρωτόκολλο αριθ. 10 (άρθρο 3). Ο δεσμευτικός χαρακτήρας και η αξιοπιστία των συμφωνηθεισών υποχρεώσεων θα εξασφαλίζονται μέσω ενός μηχανισμού αξιολόγησης σε δύο επίπεδα:

4.1. Το «εθνικό σχέδιο εφαρμογής»

Με σκοπό να αποδειχθούν η δυνατότητα και η προθυμία κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους να εκπληρώσει τις συμφωνηθείσες υποχρεώσεις, αυτά υποβάλλουν, πριν από την έκδοση της απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θεσμοθέτηση της PESCO, εθνικό σχέδιο εφαρμογής όπου περιγράφουν πώς σκοπεύουν να εκπληρώσουν τις συμφωνηθείσες υποχρεώσεις. Για λόγους διαφάνειας, παρέχεται πρόσβαση στα εν λόγω σχέδια εφαρμογής σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Η αξιολόγηση της ικανότητας των συμμετεχόντων κρατών μελών να εκπληρώνουν τις συμφωνηθείσες υποχρεώσεις θα διεξάγεται σε ετήσια βάση με βάση τα εθνικά σχέδια εφαρμογής, μέσω της γραμματείας της PESCO υπό την ευθύνη του Ύπατου Εκπροσώπου (με τη στήριξη του ΕΟΑ όσον αφορά τις επενδύσεις στην άμυνα και την ανάπτυξη δυνατοτήτων και της ΕΥΕΔ, περιλαμβανομένου του EUMS, όσον αφορά τις επιχειρησιακές πτυχές). Υπό την ευθύνη του Συμβουλίου, η αξιολόγηση αυτή διαβιβάζεται στην ΕΠΑ (με σύνθεση PESCO) καθώς και στην EUMC (με σύνθεση PESCO), για παροχή συμβουλών.

Οι αξιολογητές θα επικεντρώνονται στην αξιοπιστία των υποχρεώσεων της PESCO, ελέγχοντας τα εθνικά σχέδια εφαρμογής των κρατών μελών, τις πραγματικές προβλέψεις και τις συνεισφορές στα έργα.

Μετά την έναρξη εφαρμογής της PESCO, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα επικαιροποιούν τα εθνικά τους σχέδια εφαρμογής, ανάλογα με την περίπτωση, με βάση την απαιτούμενη σταδιακή προσέγγιση.

Στην αρχή κάθε σταδίου οι υποχρεώσεις θα προσδιορίζονται λεπτομερέστερα μέσω πιο συγκεκριμένων στόχων μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών, ώστε να διευκολύνεται η διαδικασία αξιολόγησης.

4.2. Μια ετήσια επανεξέταση και μια στρατηγική επισκόπηση στο τέλος κάθε σταδίου

Τουλάχιστον άπαξ ετησίως, το κοινό Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων/Άμυνας θα λαμβάνει έκθεση από τον Ύπατο Εκπρόσωπο, με βάση τις συμβολές του ΕΟΑ (σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 10) και της ΕΥΕΔ, περιλαμβανομένου του EUMS. Στην έκθεση αυτή θα περιγράφεται λεπτομερώς η πρόοδος της εφαρμογής της PESCO, περιλαμβανομένης της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, σύμφωνα με το εθνικό σχέδιο εφαρμογής. Η έκθεση αυτή, έπειτα από συμβουλές της EUMC, θα χρησιμεύει ως βάση για τις συστάσεις και αποφάσεις του Συμβουλίου που θα εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 46 της ΣΕΕ.

Στο τέλος κάθε σταδίου (2021, 2025) θα διεξάγεται στρατηγική επισκόπηση για την αξιολόγηση της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που προβλεπόταν ειδικά για το στάδιο αυτό, τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την έναρξη του επόμενου σταδίου και την επικαιροποίηση, εφόσον χρειάζεται, των υποχρεώσεων του επόμενου σταδίου.